

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. března 2024 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Zámečníka a přísedících Mgr. Nikolý Rathouské a Mgr. Michaely Růžkové,

takto:

Obžalovaný

R. R., narozený XXXXX, slovenský státní příslušník, nezjištěného trvalého bydliště, do zadržení fakticky bytem XXXXX, nezaměstnaný, t.č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici XXXXX,

je vinen, že

dne 4. 3. 2023 v době kolem 16.50 hodin ve Znojmě, v části Oblekovice, v ulici XXXXX, vyběhl ze zahradní chatky číslo XXXXX s teleskopickým obuškem a snažil se fyzicky napadnout poškozeného B. B., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, který nejprve seděl v osobním automobilu bílé barvy, značky VW Caddy, registrační značky XXXXX, a následně vystoupil z osobního vozidla a při fyzickém napadení odzbrojil obžalovaného, který následně z nezjištěné kapsy svého oděvu vytáhl nůž zvaný motýlek o délce čepele 10 cm a délce rukojetí 13 cm, jímž začal útočit na poškozeného B. B., který při prvním útoku uskočil, a tak mu obžalovaný roztrhl zimní bundu nad levou přední kapsou a poté se poškozený otočil k obžalovanému zády a ten jej bodl nožem do oblasti levé lopatky, čímž poškozenému způsobil bodnořeznou ránu v šířce přibližně 1,5 cm o délce bodnořezného kanálu 7 cm, kdy nůž pronikl lopatkou do dutiny hrudní a poranil levou plíci, došlo také k proniknutí vzduchu do hrudní stěny a levé pohrudniční dutiny; následně obžalovaný přestal útočit na B. B. a stejným nožem třikrát propíchl bočnici levé přední pneumatiky a jednou bočnici levé zadní pneumatiky osobního motorového vozidla VW Caddy, registrační značky XXXXX, následně zanechal útoku a odběhl zpět do zahradní chatky č. XXXXX, přičemž obžalovaný jednal s vědomím, že svým útokem nožem na levou zádovou část těla

poškozeného, kde se nacházejí životně důležité orgány, může poškozenému B. B. způsobit smrt a s možností způsobení takového následku byl srozuměn,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí, v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

tím spáchal

zločin vraždy § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10,5 (deseti a půl) roku**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to teleskopického obušku a skládacího nože tzv. motýlku, zajištěných jako stopy č. 1 a 3 v rámci ohledání místa činu, které jsou uloženy ve skladu Policie ČR v ul. Pražákova v Brně.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozeným **Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky** se sídlem Vinohradská 2577/178, Vinohrady, 130 00 Praha 3, IČO 47114304 škodu ve výši 43 654 Kč a **L. P.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX škodu ve výši 2 200 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený L. P. odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že obžalovaný R. R. dne 4. 3. 2023 v době kolem 16:50 ve Znojmě v Oblekovicích poté, co napadl fyzicky teleskopickým obuškem poškozeného B. B. a ten jej odzbrojil, vytáhl z nezjištěné kapsy svého oblečení nůž zvaný motýlek o délce čepele 10 cm, kterým zaútočil na poškozeného B. B., bodl jej nožem do oblasti levé lopatky, čímž mu způsobil bodnořezná poranění s průnikem nože přes lopatku do dutiny hrudní, na základě tohoto poranění pak byl poškozený hospitalizován, operován, kdy popsáním útokem mohl obžalovaný poškozenému zasáhnout životně důležité orgány a způsobit mu smrt. K závěrům soud dospěl na základě výpovědi poškozeného B. B., svědkyně K.V. a na základě znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Milana Votavy.
2. **Obžalovaný** se ke spáchání trestné činnosti nedoznal. Uvedl, že se předmětný den pohádal se svou tehdejší přítelkyní K. V. a rozešli se. Opustil ji a ona mu pak několikrát volala s tím, že chce nějaké prášky, které užívala. Svědkyně mu volala vícekrát, ale on už jí telefon nevezal, věděl, že přijede pro své osobní věci. Poté přijela s panem B. k jeho bydlišti. S autem zastavili zhruba 10-15 m od domu,

obžalovaný vykroukl z okna, viděl, že u auta stojí B. B., obžalovaný jej chtěl zahnat, ale nebyl schopen soudu uspokojivě vysvětlit proč. Svědkyně V. pořád na něj vyzváněla, křičeli tam, a proto se rozhodl obžalovaný, že je zažene. Vzal teleskopicky obušek, který otevřel a myslel, že zažene poškozeného B. B.. Ten však na něj začal rvát, že se má být jako chlap, obušek mu vytrhl a zahodil. Obžalovaný pak vytáhl nůž, tímto nožem chtěl poškozeného zahnat, jednou se nožem ohnal, chtěl ho trefit do ramene, ale poškozený se nějak špatně natočil a už to nešlo zastavit. Poškozený ho nijak neohrožoval, jenom jej vyzýval, ať se pere jako chlap, tj. beze zbraně. Obžalovaný uvedl, že k poškozenému neběžel, ale normálně šel, myslel si, že se oba sbalí a odjedou pryč. Poté, co se po poškozeném ohnal nožem a bodl jej do ramene, tak ještě propíchl pneumatiky, protože měl vztek a vrátil se zpátky do chatky. Po útoku nožem poškozený stál normálně na nohou, bavil se se sousedem, ani nebyla vidět krev. Obžalovaný ani necítil, že by ho nějak extra bodl, poškozený měl na sobě bundu a krev vidět nebyla. Pokud se týká rozřezané bundy, obžalovaný uvedl, že ji poškozenému nerozřízl, nožem se ohnal pouze jednou, a to směrem k rameni. Nožem nemáchl nějak zvlášť silně, ani necítil, že poškozeného nějak zasáhl. Nůž v kapse nosí obžalovaný běžně.

3. Z výpovědi **svědkyně K.V.** soud zjistil, že se předmětný den při jízdě linkovým autobusem pohádala s obžalovaným, vystoupila a zavolala svému kamarádovi B.B., aby jí pomohl s tím, že si chce zajet k chatce obžalovaného pro své věci. Telefonovala to i obžalovanému a ten věděl, že si pro věci přijde. K chatce přijeli společně s B.B., který se s obžalovaným znal maximálně od vidění. Svědkyně nakukovala dovnitř do chatky zaklepała a obžalovaný posléze z chatky vyběhl s teleskopickým obuškem a běžel k autu, kde v tu dobu stál B.B.. Na poškozeného zaútočil obuškem, který mu poškozený vytrhl a odhodil někam pryč. Pak obžalovaný vytáhl z kapsy nůž, bodl poškozeného, propíchl kola od auta, kterým přijeli a zase šel do chatky. V době, kdy obžalovaný vytáhl nůž, tak k němu stál poškozený čelem, pak se otočil a obžalovaný poškozeného bodl. Svědkyně viděla, že obžalovaný poškozeného bodl zezadu do horní poloviny těla. Předtím na sebe obžalovaný s poškozeným něco pokřikovali. Když obžalovaný svědkyni míjel, nic jí neříkal. Svědkyni není známo, že by měl obžalovaný s poškozeným nějaké spory či nevyřízené účty, prakticky se neznali. Proč obžalovaný celou věc udělal, jí není známo. Před samotným incidentem svědkyně obžalovaného kontaktovala vícekrát telefonem, obžalovaný věděl, že si tam přijde pro své věci a pro prášky. Nijak mu telefonátem nevyhrožovala. Telefonická komunikace mezi ní a obžalovaným byla úplně normální, obžalovaný nemusel mít z ničeho strach ani nemohl nabýt dojmu nějakého ohrožení. Svědkyně vůbec neví, proč reagoval, jak reagoval.
4. Z výpovědi **poškozeného B.B.** soud zjistil, že jej předmětný den telefonicky kontaktovala jeho kamarádka a přítelkyně K. V. s tím, že se rozešla s B. B. a potřebuje si od něj vzít svoje věci, zejména léky. Půjčil si proto od kamaráda auto Volkswagen Caddy a zajel vyzvednout na benzínovou stanici poškozenou, poté odvezli děti k její matce a jeli k R.R. pro prášky. Cestou jej navigovala K. V.. Když přijeli na místo, svědkyně vystoupila a poškozený zůstal nejprve sedět v autě. Pak viděl, že vyšel ven obžalovaný s obuškem, tak z auta vystoupil, ten na něj křičel, nadával mu, přiběhl k němu a udeřil jej obuškem do ruky, kterou poškozený zvedl na svou obranu. Pak mu obušek vytrhl z ruky a zahodil, křičel na něj, ať se rve jako chlap. Na to reagoval obžalovaný tak, že poodešel, vytáhl z nějaké kapsy nůž, ten otevřel a tímto nožem začal útočit na poškozeného. Máchal nožem, rozřízl mu bundu, poškozený na to reagoval tak, že se otočil, protože jediné, co jej v tu chvíli napadlo, bylo, že si musí zaběhnout pro ten odhozený teleskopický obušek, aby měl něco na svou obranu. Jakmile se k obžalovanému otočil zády, tak ten jej bodl do zad. Ve chvíli, kdy jej obžalovaný bodl, tak k němu stál poškozený zády. Jakým způsobem k bodnutí došlo, zda svrchu dolů či zleva doprava, s ohledem na pozici vůči obžalovanému svědek neví. Ránu cítil na lopatce, měl probodnutou plíci. Obžalovaný pak pobíhal kolem auta, propíchl pneumatiky a šel pryč. Poškozený se opřel o auto a svědkyně V. zavolala policii a sanitku, která tam byla zhruba do půl hodiny. V době útoku měl poškozený na sobě zimní bundu, kterou mu na přední straně obžalovaný nožem rozřízl, jak s nožem máchal, a pak mu ji prořízl i na zádech, jak jej bodl. Pokud se týká poškození

vozidla, tak svědek viděl pouze propíchnutí pneumatik, nezaregistroval, že by někdo nějakým způsobem poškodil i čelní sklo. Poté, co jej odvezli do nemocnice, tak zde strávil zhruba týden, pak byl ještě jednou u svého obvodního lékaře na převazu na kontrole, a to bylo všechno; žádné potíže neměl a ani nemá. Svědek měří 190 cm, v době útoku měl zhruba 90 kg.

5. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení **R.Ch.** soud zjistil, že předmětný večer procházel nedaleko místa činu a zhruba asi na vzdálenost 100 m slyšel hádku dvou mužů. Vrátil se tedy zpět k místu a viděl, že je o vůz opřený muž a nějaká žena telefonovala pro sanitku, sdělila mu, že jejího přítele pobodali a ptala se na název ulice. R.Ch. nic neviděl, pouze slyšel hádku.
6. Z výpovědi **L.P.** pak soud zjistil, že svému kamarádovi B.B. půjčil předmětný den své vozidlo Volkswagen Caddy bílé barvy a později se od něj dozvěděl, že vozidlo stojí na ulici XXXXX a mělo by být poškozené. Když na místo přijel, zjistil, že jsou propíchnuté pneumatiky a je poškozené čelní sklo. Obžalovaného svědek nezná.
7. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, znalce MUDr. Milana Votavy soud zjistil, že poškozený B.B. utrpěl bodně řeznou ránu v oblasti hřebene levé lopatky délky zhruba 1,5-2 cm, bodnořezný kanál vedl dopředu nahoru v délce 7 cm podél lopatky až k žebřím, kde nejspíš pronikl až do dutiny hrudní a dle CT vyšetření pronikl lopatkou a poranil levou plíci. Dále utrpěl proniknutí vzduchu do hrudní stěny v oblasti bodně řezného kanálu a proniknutí vzduchu do levé pohrudniční dutiny a pravděpodobně i krvácení do levé pohrudniční dutiny. Zranění vzniklo působením jednostranně či oboustranně broušeného nože ve směru jeho dlouhé osy, tedy bodnutím do oblasti levé lopatky. Zranění mohlo být způsobeno nožem s délkou čepele 10 cm, tzv. motýlkem. Bodně řezný kanál se nacházel v oblasti levé lopatky. Rána na kůži byla délky 1,5-2 cm, hloubka bodně řezného kanálu zhruba 7 cm, kanál směřoval zezadu dopředu zdola nahoru, vedl až k žebřím, dle CT vyšetření pronikl lopatkou do dutiny hrudní, kde poranil plíci; v operačním protokole probodnutí lopatky uvedeno nebylo, bylo uvedeno, že kanál zasahuje k lopatce a po ní do délky 7 cm. Z 3D snímku z CT je pak vidět místo, kde nůž lopatku probodl. V dutině hrudní se nacházejí životně důležité orgány, a to plíce, srdce a velké cévy. Dle CT vyšetření došlo k poranění plic s proniknutím vzduchu do dutiny hrudní a stěny hrudní i s krvácením. Pokud by nebyla zasažena lopatka a nůž by pronikl přímo do dutiny hrudní, mohlo dojít k poranění srdce či velkých cév se vznikem život ohrožujícího krvácení, případně k většímu poškození plic s větším objemem vzduchu a krve v dutině hrudní, což může být život ohrožující stav. Pokud se týká intenzity útoku, tak s ohledem na poranění lopatky se jednalo o velkou intenzitu. B. B. nebyl akutně ohrožen na životě, byl operován, rána byla zrevidována, zašita, byla zavedena hrudní drenáž a po propuštění z nemocnice už v souvislosti s poraněním žádného lékaře nenavštívil. Pokud se týká probodnutí, popřípadě poškození lopatky, tak lopatka je v místě bodu poměrně tenká, u některých osob je tenká třeba jako papír, nicméně stále se jedná o kost. Z CT vyšetření je vidět místo, kudy nůž zasáhl lopatku, ze snímku se nedá přesně určit, zda došlo k probodnutí lopatky, či ne. S ohledem na to, že v každém případě zanechal nůž na lopatce zranění, byla poškozena kost, tak útok musel být veden velkou intenzitou. Nůž musí projít přes oděv, přes kůži, podkoží, svaly, a nakonec až přes kost do dutiny hrudní, takže se jednalo opravdu o velkou intenzitu.
8. Soud dále provedl důkaz listinami, kdy z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, soud zjistil, že zimní bunda značky Elbrus poškozeného B.B. byla poškozená na předním dílu ve vzdálenosti zhruba 80 mm od levého bočního švu a ve vzdálenosti zhruba 300 mm od spodního okraje, kdy poškození bylo délky zhruba 120 mm. Poškození není způsobitelné k individuální identifikaci případně použitého nástroje a je zadokumentováno na fotografiích. Na zadním dílu bundy se pak nachází další poškození bundy délky zhruba 20 mm, kdy se jedná o bodnořezné poškození, které je orientováno přibližně vertikálním směrem. Stejným způsobem pak byla poškozena mikina, kterou měl na sobě B.B.; opět se jedná o poškození nástrojem s břitkem typu nože. Stejným způsobem bylo poškozeno i triko, které měl poškozený na sobě. Z odborného

vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika soud zjistil, že na čepeli nože, který byl zajištěn obžalovanému, tedy nůž typu motýlek, byla zjištěna DNA poškozeného B. B.. Na rukojeti nože pak byla zjištěna DNA obžalovaného R.R..

9. Z dalších odborných vyjádření pak soud zjistil hodnotu poškození probodnutých pneumatik. Z protokolu o prohlídce těla a přiložené fotodokumentace si soud udělal obrázek o poranění poškozeného B. B. a o míře poškození jeho oděvu. Z protokolu o prohlídce těla obžalovaného pak soud zjistil, že nenesl na svém těle žádné známky poranění. Obžalovaný je vysoký 200 cm a váží 80 kg. Ze záznamu o dechové zkoušce přístrojem Dräger soud zjistil, že u obžalovaného nebyl zjištěn žádný alkohol v krvi, ze záznamu přístroje Dräger drug test soud zjistil, že i tato zkouška byla u obžalovaného negativní, a z rozboru krve bylo zjištěno, že obžalovaný neměl v krvi žádné návykové látky. Z protokolu o ohledání místa činu si pak soud udělal obrázek o tom, jak vypadalo místo, kde došlo k napadení poškozeného, a kde byly nalezeny nůž a teleskopický obušek.
10. Návrh na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ke zkoumání příčetnosti obžalovaného v době útoku na poškozeného B. B. soud zamítl. Z žádného důkazu, který byl v hlavním líčení proveden, neplyne podezření, že by obžalovaný v době spáchání trestného činu byl nepřičetný, že by u něj byly snižené či dokonce vymizelé ovládací nebo rozpoznávací schopnosti. Ze záznamu o dechových zkouškách i z rozboru krve bylo zjištěno, že v době spáchání útoku neměl v těle žádné omamné ani psychotropní látky, při svém prvotním výslechu při vazebním zasedání obžalovaný uvedl, že alkohol prakticky nepije a událost popisoval podrobně. Soud tedy nezaznamenal nic, z čeho by vznikla pochybnost o příčetnosti obžalovaného a znalecký posudek by tak byl zcela nadbytečný. Rovněž tak soud zamítl návrh na doplnění dokazování dalším znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, když ve znaleckém posudku MUDr. Milana Votavy nezaznamenal žádné nesrovnalosti, o jeho závěrech nemá soud žádné pochybnosti, soudu nebyl předložen žádný jiný posudek, který by dospěl k opačným či radikálně jiným závěrům, než ke kterým dospěl MUDr. Votava, a proto není žádného důvodu, aby byl pořizován další znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství.
11. Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a vzal po zhodnocení těchto důkazů za prokázané, že obžalovaný R. R. dne 4. 3. 2023 v době kolem 16:50 hod. ve Znojmě v části Oblekovice v ulici XXXXX vyběhl ze zahradní chatky číslo XXXXX s teleskopickým obuškem a snažil se napadnout fyzicky poškozeného B. B., který nejprve seděl v osobním vozidle Volkswagen Caddy a následně z vozidla vystoupil, při fyzickém napadení odzbrojil obžalovaného, který následně z nezjištěné kapsy svého oděvu vytáhl nůž zvaný motýlek o délce čepele 10 cm, jím začal útočit na poškozeného B. B., který při prvním útoku odskočil a obžalovaný mu rozřízl zimní bundu nad levou přední kapsou, poté se poškozený otočil k obžalovanému zády a ten jej bodl nožem do oblasti levé lopatky, čímž poškozenému způsobil bodně řeznou ránu v šířce přibližně 1,5 cm o délce bodnořezného kanálu 7 cm, kdy nůž pronikl lopatkou do dutiny hrudní, poranil levou plíci, došlo k proniknutí vzduchu do hrudní stěny a levé pohrudniční stěny, následně přestal obžalovaný útočit na poškozeného, nožem propíchl dvě pneumatiky vozidla Volkswagen Caddy, a dále útoku zanechal a vběhl zpět do zahradní chatky, přičemž jednal s vědomím, že svým útokem nožem na levou zadní část těla poškozeného, kde se nacházejí životně důležité orgány, může poškozenému způsobit smrt a s možností způsobení takového následku byl srozuměn.
12. Obžalovaný se ke spáchání trestné činnosti nedoznal. Uvedl, že sice došlo k potyčce mezi ním a poškozeným, připustil, že jej napadl teleskopickým obuškem, který mu poškozený sebral a odhodil jej do pole, další část svého jednání pak popsal diametrálně odlišně, než jak byla dokazováním zjištěna. Na svou obhajobu uváděl, že nijak neútočil na poškozeného, že nožem pouze máchal, kdy jej chtěl zahnat, a při tomto máchání se poškozený otočil a on jej bodl někam na rameno. Ani nezaregistroval, že poškozeného pořádně bodnul, propíchl pneumatiky a šel z místa pryč. Hájil se

tím, že chtěl poškozeného i K. V. z místa zahnat, aby tam nedělali nepořádek. Nebyl však schopen specifikovat, v čem ten nepořádek spočíval. Z provedeného dokazování z výpovědi svědkyně K.V. i poškozeného B. B. vyplynulo, že ani jeden z nich nezavdal žádnou příčinu k tomu, že by se obžalovaný mohl obávat o své zdraví, majetek či o svůj život a žádným jednáním mu nedali záminku či důvod k tomu, aby na poškozeného B. B. začal obžalovaný útočit. Po příjezdu byl poškozený v autě a vyšel z auta ve chvíli, kdy zahlédl obžalovaného, který na něj běžel s napřaženým teleskopickým obuškem. Poté, co jej udeřil, mu obušek vytrhl a následně začal obžalovaný útočit nožem. Pokud poškozený na obžalovaného křičel, ať se rve jako chlap, myslel tím férový souboj, ale v žádném případě se nejednalo o výzvu k souboji, a ze strany poškozeného se nejednalo ani o útok na obžalovaného. Oba aktéři se prakticky neznají, připustili, že se mohou znát maximálně od vidění, nemají mezi sebou žádné spory a obžalovaný tak neměl důvod na poškozeného útočit a ani poškozený neměl žádný důvod provokovat obžalovaného k nějaké potyčce.

13. Obžalovaný se dále hájil tím, že útok nožem nebyl tak intenzivní, aby mohl poškozeného usmrtit. Uvedl, že se ohnal jednou a jednou poškozeného trefil někam do oblasti ramene. Tato obhajoba obžalovaného je vyvrácena výpovědí poškozeného B. B., fotodokumentací i odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie. Z fotodokumentace i výpovědi poškozeného bylo zjištěno, že měl svou bundu, kterou měl v době útoku na sobě, poškozenou na dvou místech, jednak na čelní straně, kde byla bunda rozříznuta nožem, když na něj obžalovaný zaútočil, a dále na zadní straně, a k tomuto poškození došlo v okamžiku, kdy obžalovaný poškozeného bodnul. Oproti podané obžalobě soud drobně upravil skutkový děj, když jak z výpovědi svědkyně K. V., tak z výpovědi poškozeného B. u hlavního líčení vyplynulo, že ve chvíli, kdy útočil obžalovaný na poškozeného nožem, se tento k němu otočil zády, neboť si chtěl odběhnout pro zahozený teleskopický obušek, který by použil na svou obranu, a v tu chvíli jej obžalovaný bodl; jedná se však o drobný technický detail. Ze zdravotnické dokumentace i ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, jednoznačně vyplynulo, že k bodnutí nožem došlo zezadu, rána směřovala zezadu dopředu. Z výpovědi B. B. i z dalších výše uvedených důkazů tak vyplývá, že ze strany obžalovaného nešlo o jedno máchnutí nožem, ale že se jednalo minimálně o dvě máchnutí, kdy prvním útokem obžalovaný poškozenému rozřezal bundu na čelní straně a druhým útokem jej bodnul.
14. Obžalovaný se dále hájil tím, že neměl úmysl poškozeného usmrtit, že máchnutím nože nebylo jeho úmyslem ho zabít, ale maximálně poranit. Tato část obhajoby je pak vyvrácena znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Ze závěru znaleckého posudku i z výpovědi znalce vyplynulo, že došlo k průniku nože do dutiny hrudní, a to probodnutím lopatky, kdy znalec připouštěl, že mohlo dojít i k pouhému poškození lopatky nožem, nicméně jedná se o kost, o jednu z nejtvrdějších tkání v těle (po sklovině o druhou nejtvrďší tkáň), a aby mohlo dojít k jejímu poškození, je nutno vyvinout značnou intenzitu; znalec toto uvedl zcela jasně. Znalec uvedl, že nůž musel proniknout přes oblečení poškozeného, to klade odpor, dále přes kůži, která klade značný odpor, přes svalovinu a zanechal poškození i na lopatce. Muselo se tedy jednat jednoznačně o velkou intenzitu bodnutí. Obžalovaný útočil na oblast, kde jsou uloženy životně důležité orgány, plíce, srdce, velké cévy. Jenom shodou okolností nezávislých na vůli obžalovaného nedošlo k smrtelnému poranění těchto orgánů, když k poranění plíce došlo, ale naštěstí pro obžalovaného i poškozeného se nejednalo o poranění fatální. Obžalovaný útočil na oblast, kde je všeobecně známo, že se životně důležité orgány nacházejí, útočil značnou intenzitou, věděl, že tímto útokem vedeným velkou silou, může poškozeného zabít, a pro případ, že by k tomu došlo byl s tímto následkem srozuměn. O tom svědčí i následné chování obžalovaného, který poté, co poškozeného bodl, se o něj nestaral, ve svém útoku pokračoval, propíchl pneumatiky vozidla, kterým poškozený přijel, a teprve pak svého jednání zanechal. Jeho obhajoba spočívající v tom, že si ani nevšiml, že poškozeného bodl, je vyvrácena, jak výpovědí poškozeného, tak znaleckým posudkem, ze kterého je zřejmé, že se jednalo o bodnutí vedené značnou intenzitou, kdy nůž pronikl několika vrstvami

anorganické či organické hmoty, které kladly značný odpor noži, a proto je naprosto nemožné, aby si obžalovaný nevšiml, že poškozeného bodl. Obžalovaný věděl, že bodl poškozeného do horní části zad, věděl, že ho tímto bodnutím může usmrtit, věděl, že takovýto násadek může nastat a s ohledem na to, že po bodnutí se nijak o poškozeného nestaral, nesnažil se mu poskytnout žádnou pomoc, ani se nepozastavil nad následky svého jednání, je jednoznačné, že byl srozuměn s tím, že po bodnutí obžalovaného může poškozený zemřít.

15. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že obžalovaný R.R. zaútočil na poškozeného B.B. v úmyslu jej usmrtit, avšak k usmrcení poškozeného nakonec s ohledem na okolnosti nezávislé na vůli obžalovaného nedošlo. Dopustil se tak zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný se dopustil uvedeného jednání v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kdy si byl vědom, že razantním bodnutím poškozeného nožem do oblasti horní poloviny zad mu může způsobit život ohrožující zranění s možností úmrtí poškozeného a byl s takovýmto následkem srozuměn. O vůli obžalovaného čin spáchat svědčí značná intenzita, kterou na poškozeného zaútočil, nástroj, kterým útočil i oblast, do které zaútočil, tj. útočil nožem do míst, kde jsou uloženy životně důležité orgány a po bodnutí se o osud poškozeného dále nestaral. Počítal tedy s tím, že poškozený může po jeho útoku zemřít a s takovýmto následkem byl srozuměn.
16. Pokud se týče přičetnosti obžalovaného v době spáchání trestného činu, soud nezaznamenal žádný náznak toho, že by ovládací či rozpoznávací schopnosti obžalovaného měly být snižené či vymizelé. Obžalovaný nebyl v době spáchání útoku pod vlivem alkoholu ani žádné jiné omamné či psychotropní látky, z výpovědi svědkyně V. a poškozeného B. nevyplývalo, že by byl obžalovaný v době útoku tzv. mimo, a koneckonců i sám obžalovaný popsal útok poměrně podrobně, byť samozřejmě se značnou mírou zlehčování svého jednání, tak jak mu obhajoba dovoluje. Soud tedy dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovaný byl v době páchaní útoku přičetný a za své jednání nese plnou odpovědnost.
17. Při úvaze o druhu a výši trestu vyšel soud ze všech kritérií ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku o účelu a ukládání trestu. K osobě obžalovaného R. R. soud zjistil, že byl v minulosti trestán i pro trestnou činnost násilného charakteru, k drtivé většině odsouzení však nelze s ohledem na fikci zahlazení přihlížet. Obžalovaný R. R. však není bezúhonným člověkem. Rovněž byl projednáván pro přestupek, kde byl také přítomen prvek násilí. Tyto okolnosti obžalovanému přitěžovaly. Polehčující okolnost na straně obžalovaného soud neshledal žádnou. Při ukládání trestu soud zohlednil také tu okolnost, že jednání obžalovaného zůstalo ve stádiu pokusu a útok nezanechal na poškozeném trvalé následky. Zároveň však soud nemohl přehlédnout skutečnost, že obžalovaný vůbec nelitoval svého jednání a nepovažoval za nutné se poškozenému omluvit, a to ani v okamžiku, kdy byl přítomen v jednacím síni, neboť je nepochybné, že mu zranění způsobil, což koneckonců nepopíral ani obžalovaný. Pouze s ohledem na to, že jednání obžalovaného zůstalo ve stádiu pokusu a nezanechalo na poškozeném žádné následky, uložil soud obžalovanému trest při spodní hranici trestní sazby § 140 odst. 1 tr. zákoníku, tj. trest odnětí v trvání 10,5 roku. K uložení trestu na samé spodní hranici soud nepřistoupil s ohledem na trestní minulost obžalovaného, vyšší trest pak nebyl na místě s ohledem na to, že trestná činnost nezanechala na poškozeném následky. Pro výkon trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, protože trest v délce 10,5 roku nelze vykonat v jiném typu věznice.
18. Soud dále uložil obžalovanému podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci, a to zajištěného teleskopického obušku a nože. Jedná se o nástroje trestné činnosti, obě tyto zbraně obžalovaný použil při útoku na poškozeného B. B. a je proto žádoucí, aby byly tyto věci odňaty z dispozice obžalovaného. Proto byl obžalovanému uložen trest propadnutí výše uvedených věcí.
19. Soud rovněž rozhodl o náhradě škody. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky, a to v částce 43 654 Kč. Jedná se o

náhradu nákladů léčení poškozeného B.B.. Výše nákladů byla doložena ze strany pojišťovny vyúčtováním těchto nákladů, škoda, která pojišťovně vznikla, vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, neboť to byl on, kdo poškozenému výše popsaná zranění způsobil. Nese proto za tuto škodu odpovědnost a soud mu proto uložil povinnost, aby poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra zaplatil škodu ve výši 43 654 Kč. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojil rovněž L. P., majitel poškozeného vozidla Volkswagen Caddy. Tento se připojil k trestnímu řízení s částkou 9 000 Kč, kdy v této částce bylo zahrnuto i poškození čelního skla. Z dokazování provedeného u hlavního líčení nevyplývalo, že by toto poškození způsobil obžalovaný. Ani z výpovědi svědkyně V., ani z výpovědi poškozeného B. nevyplývalo, že by při potyčce mezi obžalovaným a poškozeným vůbec došlo ke kontaktu s vozidlem, první útok byl veden teleskopickým obuškem, který zcela jistě je schopen poškodit čelní sklo, avšak tento útok směřoval na tělo poškozeného, tento ten útok vykryl, obušek obžalovanému vytrhl a někam jej odhodil. Ani obžalovaný, ani poškozený se nijak nezmiňovali o tom, že by při potyčce mezi nimi došlo k poškození vozidla. Až po bodnutí poškozeného obžalovaný probodl nožem i pneumatiky vozidla Volkswagen Caddy. Odborným vyjádřením bylo zjištěno, že škoda na těchto pneumatikách činí 2 200 Kč. Tuto škodu obžalovaný zcela jistě způsobil, škoda vznikla v příčné souvislosti s jeho jednáním, a proto soud uložil obžalovanému povinnost zaplatit poškozenému L. P. škodu ve výši 2 200 Kč. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody pak byl L. P. podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, když v rámci dokazování provedeného u hlavního líčení nebylo zjištěno, že by škoda na čelním skle byla způsobená v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného R.a R..

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249 odst. 1, 2 tr. řádu)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. řádu)

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. (§ 2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.)

Brno 14. března 2024

Mgr. Michal Zámečník v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková